

tair; Nielsen, Liendecommissair (syg); Simony; Sørensen, Skoleforstander.

2) Forslag af Samme, til samme Paragraph:

At i 3de Linie efter: „før“ tilføies „eller efter.“

blev ved Navneopraab — der ligeledes foretoges i Genhold til Forretningsordenens § 39, da der ved den først paa sædvanlig Maade stedfundne Afstemning afgaves 18 Stemmer for og 20 Stemmer imod Forslaget — saaledes som Nedenstaaende nærmere udviser, forkastet med 20 Stemmer imod 18.

Ja.

Blekingberg; Flensborg; Funder; Hansen, Bankdirecteur; Hansen, Gaardeier; Holst; Kirck; Krabbe; Leth; Lütichau; Mortensen; Nyholm; Orholm; Petersen, Procurator; Stöcken, v.; Sørensen, Pastor; Tillisch; Drsted.

Nei.

Bjerring; Bentner; Borgen, Bruun, Fabrikør; Dahl; Dreier; Frich; Johansen; Jørgensen, Landvæsencommissair; Moltke; Nielsen, Gaardeier; Dirik; Pedersen, Gaardeier; Schytte; Schroll; Steffensen; Tang; Thalbitzer; Treschow; Westely.

Stemte ikke.

Kierkegaard; Stampe; Udsgaard; Weyhe.

Fraværende.

Bertelsen; Holberg; Jørgensen, P. C. Gaardeier; Krarup (syg); Røster; Neergaard, Proprietair; Nielsen, Liendecommissair (syg); Simony; Sørensen, Skoleforstander.

2) Lovforslagets § 1 (saaledes som den findes i Anhang Nr. 86, Sp. 1297) vedtoges eenstemmigt med 35 Stemmer.

Formanden: Derefter sættes § 2 under Forhandling. Der er intet Endringsforslag fallet til denne Paragraph.

Da Ingen begjerede Ordet, gik man strax over til Afstemning, hvorved

Lovforslagets § 2 (saaledes som den findes i Anhang Nr. 86, Sp. 1297—98) vedtoges eenstemmigt med 38 Stemmer.

Formanden: Derefter sættes §§ 3 og 4, tilligemed det til § 3 stillede Endringsforslag, under Forhandling.

Orholm: Efter det mindre heldige, men ikke ganske uheldige, og for Sagen og den Bedkommende ganske dog ikke ganske betydningsløse Udfald, som vore stillede Endringsforslag have havt, skal jeg med min ærede Medstilleres Samtykke tillade mig at tage det til § 3 stillede Endringsforslag tilbage. Ved denne Leilighed skal jeg, for ikke at opholde Tiden længere, blot tillade mig den Bemærkning, at, naar det ved Sagens foregaaende Behandling blev yttret, at Forhandlingerne her i Thinget angaaende Pensionstøven skulde have ubviist, at man dengang ikke tænkte paa Muligheden af, at Reserveofficererne kunde blive pensionsberettigede, har jeg dog fundet, at i Thingets Udvalgs Betænkning i denne Sag hedder det: „At, forsaavidt særdeles Grunde maatte tale for Bevilgelsen af Pension udenfor Pensionreglerne, formenes, at saadan maatte afgjøres ved særegen Lov. Vi“ — det er Udvalget — „have her for Die ikke blot individuelle Tilfælde, men ogsaa meget omfattende Undtagelser; saaledes vil der vistnok ved en særlig Lov tages passende Bestemmelser for Reserveofficererne og Flere“ o. s. v. Jeg mener, at heraf fremgaaer, at den Tanke har ligget meget nær, at disse Reserveofficerer kunne blive pensionsberettigede. Idet jeg saaledes frasalder Forslaget, staaer altsaa intet Andet tilbage for mig end at ønske, at den Mand og Tølelse, som gjennemtrængte Alles Hjærter paa den Tid, disse Ord bleve udtalte, fremdeles maa vedblive i sin fulde Styrke, og gjøre sig gjældende, naar den Tid kommer, da man ved særlige Pensjonsforslag søger at sørge for de fortjente Mand, som Fædrelandet skylder saa Meget, og som det følte for og anerkjendte i Farens Stund, og at den da maa findes stærk nok til at tilskynde Rigsdagen til at sørge for dem, saaledes som de vistnok have fortjent det (Ja!).

Bjerring: Forsaavidt den ærede sidste Taler ved sin Ditring om, at man tidligere har tænkt sig Muligheden af en Lov, som berettigede Reserveofficererne til Pension, maaffe kan have sigtet til en tidligere Ditring af